

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 35/13
v Luxemburgu 21. marca 2013

Rozsudok vo veci C-254/11
Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony
Határrendészeti Kirendeltsége/Oskar Shomodi

**Obmedzenie maximálnej dĺžky pobytu na tri mesiace v priebehu šiestich mesiacov
v schengenskom priestore platné pre cudzinca, na ktorého sa nevzťahuje vízová
povinnosť, sa neuplatní na osoby, na ktoré sa vzťahuje systém malého
pohraničného styku**

Takýmto cudzincom, ktorí majú povolenie na malý pohraničný styk, sa maximálna dĺžka pobytu, ktorá bola stanovená v dvojstranných dohodách uzatvorených medzi členskými štátmi a susednými tretími krajinami, musí vypočítať nezávisle od ich skorších pobytov, keďže tieto pobyty boli prerušené návratom do ich štátu bydliska

Podľa Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda¹ cudzinci, ktorí nepodliehajú vízovej povinnosti, sa môžu voľne pohybovať na území zmluvných strán, najviac však 3 mesiace počas doby 6 mesiacov odo dňa prvého vstupu.

Osobitné nariadenie² sa uplatňuje na cudzincov, ktorí majú bydlisko v pohraničnej oblasti krajiny, ktorá nie je členom Únie, susediacej s členským štátom Únie, teda v oblasti, ktorá nepresahuje 30 kilometrov od hranice. Obyvatelia pohraničnej oblasti môžu nadobudnúť povolenie na malý pohraničný styk, ktoré im umožní vstup do susedného členského štátu a zdržiavať sa tam neprerušene počas obdobia, ktorého dĺžka je určená oboma vzájomne susediacimi štátmi, avšak nesmie prekročiť tri mesiace. Držitelia tohto povolenia nie sú oprávnení pohybovať sa mimo pohraničnej oblasti navštíveného členského štátu.

Maďarsko a Ukrajina uzatvorili dohodu o vykonaní tohto nariadenia o malom pohraničnom styku na ich spoločnej hranici, ktorá vymedzuje okrem iného maximálnu dĺžku pobytu ukrajinských štátnych príslušníkov, na ktorých sa vzťahuje systém malého pohraničného styku. Táto maximálna dĺžka upravená v maďarských právnych predpisoch bola stanovená v súlade s maximálnou dĺžkou uvedenou v nariadení, to znamená tri mesiace, pokiaľ nedôjde k prerušeniu pobytu.

Pán Shomodi, ukrajinský štátny príslušník, je držiteľom povolenia na malý pohraničný styk, ktoré mu povoľuje vstup do pohraničnej oblasti Maďarska. Dňa 2. februára 2010 sa dostavil na hraničný priechod Záhony na účely vstupu do Maďarska. Maďarská polícia pri tejto príležitosti konštatovala, že od 3. septembra 2009 do 2. februára 2010 sa 105 dní zdržiaval na maďarskom území, kam chodil takmer denne na niekoľko hodín. Keďže pán Shomodi strávil v rámci obdobia šiestich mesiacov viac než tri mesiace v schengenskom priestore, maďarská polícia mu zamietla vstup na maďarské územie, odvolávajúc sa na maďarskú právnu úpravu vykladanú v súlade s Dohovorom, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda.

Pán Shomodi podal voči tomuto rozhodnutiu polície žalobu na maďarský súd. Legfelsőbb Bíróság (Najvyšší súd Maďarska), ktorý rozhoduje v konaní o kasačnom opravnom prostriedku, sa pýta Súdného dvora, či dotknutý dohovor, ktorý – tak ako ho vykladajú maďarské orgány – obmedzuje celkovú maximálnu dĺžku pobytu obyvateľa pohraničnej oblasti v maďarskej pohraničnej oblasti

¹ Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 uzatvorená medzi vládami štátov Hospodárskej únie Beneluxu, Spolkovej republiky Nemecko a Francúzskej republiky o postupnom zrušení kontrol na ich spoločných hraniciach), podpísaný 19. júna 1990 v Schengene (Ú. v. ES L 239, 2000, s. 19; Mim. vyd. 19/002, s. 3).

² Ide o nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1931/2006 z 20. decembra 2006, ktorým sa ustanovujú pravidlá malého pohraničného styku na vonkajších pozemných hraniciach členských štátov a ktorým sa menia a dopĺňajú ustanovenia Schengenského dohovoru (Ú. v. EÚ L 405, s. 1).

na tri mesiace v rámci obdobia šiestich mesiacov, je zlučiteľný s nariadením o malom pohraničnom styku.

Vo svojom rozsudku najprv Súdny dvor rozhodol, že **všeobecné pravidlo schengenského acquis obmedzuje dĺžku pobytu cudzincov na tri mesiace za obdobie pol roka sa neuplatňuje na malý pohraničný styk**. Súdny dvor zdôrazňuje, že v nariadení o malom pohraničnom styku je stanovené obmedzenie na tri mesiace v prípade „neprerušeného pobytu“, zatiaľ čo obmedzenie vyplývajúce zo schengenského acquis sa v žiadnom prípade nevzťahuje na takýto pobyt. Súdny dvor poukazuje na skutočnosť, že hoci Komisia pôvodne navrhovala v prípravných legislatívnych prácach rovnakú maximálnu dĺžku pobytu, aká je upravená v schengenskom acquis, normotvorca Únie zvolil osobitné obmedzenie v prípade neprerušeného pobytu. Podľa Súdneho dvora okolnosť, že táto maximálna dĺžka je rovnako ako v schengenskom acquis ohraničená tromi mesiacmi, nemôže spochybniť jeho osobitnú povahu vo vzťahu k všeobecným predpisom vzťahujúcim sa na štátnych príslušníkov tretích krajín, na ktorých sa nevzťahuje vízová povinnosť. Z nariadenia v žiadnom prípade nevyplýva, že by tieto tri mesiace boli začlenené do doby šiestich mesiacov.

Okrem toho prijatím nariadenia o malom pohraničnom styku chcel normotvorca Únie vytvoriť pravidlá, ktoré sú nezávislé od pravidiel schengenského acquis a odlišujú sa od nich. Tieto pravidlá majú obyvateľom dotknutých pohraničných oblastí umožniť prekračovať vonkajšie pozemné hranice Únie z legitímnych hospodárskych, sociálnych, kultúrnych alebo rodinných dôvodov a to jednoducho, teda bez nadmernej administratívnej záťaže, často, ale aj pravidelne.

Pokiaľ ide o obavy, ktoré vyslovili niektoré členské štáty v súvislosti s údajnými negatívnymi dôsledkami takéhoto výkladu nariadenia na verejný poriadok, Súdny dvor namietá, že zjednodušenie prekračovania hraníc je určené pre obyvateľov pohraničnej oblasti, ktorí cestujú v dobrej viere a majú oprávnené a riadne odôvodnené dôvody často prekračovať vonkajšiu pozemnú hranicu. Okrem toho majú členské štáty voľnosť pri ukladaní sankcií tým obyvateľom, ktorí by sa vo vzťahu k svojmu povoleniu na malý pohraničný styk dopustili zneužívajúceho alebo podvodného konania.

Za týchto okolností sa Súdny dvor domnieva, že **držiteľ povolenia na malý pohraničný styk musí mať možnosť pohybovať sa v pohraničnej oblasti po dobu troch mesiacov, pokiaľ jeho pobyt nebol prerušený, a po každom prerušení pobytu mu prináleží nové právo na pobyt v dĺžke troch mesiacov**.

Nakoniec Súdny dvor spresňuje, že pobyt držiteľa povolenia na malý pohraničný styk sa musí považovať za prerušený v momente, keď dotknutý subjekt prekročí hranicu, aby sa vrátil do štátu svojho bydliska na základe povolenia, ktoré mu bolo vydané, a bez toho, aby sa musel zohľadniť počet prekročení uskutočnených každý deň.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499